

synes, ministeren skulle tage imod dette som en god idé og sammen med socialministeren foretage nogle sonderinger med hensyn til, om der ikke er særligt egnede kommuner, der kunne indgå i et sådant forsøgsprojekt. I forvejen står kommunerne jo netop for SSP-samarbejdet.

Dette forslag fra Venstre skal også være en opfordring til landets kommunalpolitikere om i langt højere grad at deltage i den offentlige kriminalpolitiske debat og altså også gerne om at stille sig til rådighed for det forsøg, jeg her har foreslået.

Så vil jeg stille det kætterske spørgsmål til vores nye justitsminister: Er der egentlig ikke noget usundt i, at en kommune kan tjene på at blæse på alt kriminalpræventivt arbejde og bare sørge for at blive af med de unge borgere ved, at de kommer i fængsel? Så er det jo staten, der betaler, og kommunen, der sparer. Det er en form for kassetænkning, som jeg synes er utrolig ubehagelig og ubegavet.

Jeg ved godt, at der vil rejse sig et ramaskrig i kriminalforsorgen, såfremt man udlægger hele kriminalforsorgen til amter eller kommuner, men jeg synes, vi skal tage diskussionen og spørge hinanden: Hvad er begrundelsen for, at vi opretholder en form for finansiering, der bestemt ikke tilskynder hverken stat eller kommune til at tænke på den kriminelle?

Sluttelig vil jeg nævne det triste problem, som særlig kendes fra de mange store byer, nemlig de unge indvandreres kriminalitet. Mange udlændinge kommer jo fra en kulturkreds, hvor der uddeles straffe i et omfang, som ligger meget langt fra dansk kultur.

Naturligvis skal alle behandles ens, men jeg synes, der i alt for lang tid har været berøringsangst over for det problem, der hedder indvandrere og kriminalitet. Mange af de unge indvandrere fatter ikke vores straffesystem, finder det alt for blødsødent og ansvarsforflygtigende. Her gælder det i højere grad end over for danske unge at betyde disse udlændinge, at det er deres eget ansvar, hvordan de lever.

Mange af dem befinder sig i et meget vanskeligt kulturelt tomrum, hvor de hjemme måske forventes at være tyrkere og muslimer, men udenfor af os andre forventes at være fuld-blods danskere.

Det er ikke nogen nem situation, men vi må se den i øjnene og turde sige, at her er særlige problemer og også særlige kriminalitetsproblemer. At turde sige tingene ved deres rette navn er forudsætningen for, at også de kriminelle – dan-

skere som udlændinge – forstår, at livet til syvende og sidst er deres eget ansvar; det kan ingen tage fra dem.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Altså det var jo en lidt mere slagkraftig tale, end jeg egentlig troede, at Venstres ordfører ville holde, så nu er jeg knap så forbløffet, som jeg egentlig var, da vi så dagsordenen igennem og dér jo kunne se, at Venstre lægger op til at sænke den kriminelle lavalder, når man foreslår samfundstjeneste til børn under 15. Samfundstjeneste er en straf.

Er det så bare, fordi det er løbet i pennen, fordi man ligesom kunne tage det hele med, altså: kunne vi nu ikke komme i tanke om et eller andet, og de har også godt af at gøre lidt rent af og til eller sådan noget, løbe med aviser, eller hvad det nu kan være.

Er det sådan noget, der bare er løbet Venstre i pennen, eller mener man faktisk, at den kriminelle lavalder skal sættes ned?

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Det er jo ikke så interessant, hvornår denne debat er blevet aftalt mellem forslagsstillerne, men det, der er interessant, er, at dagsordenen formentlig er blevet skrevet i fredags, og derfor er der jo ikke noget mærkeligt i, at man har kigget efter i regeringens forslag og taget nogle af de pinde med.

Men det var jo interessant, når fru Birthe Rønn Hornbech i sin tale sagde, at der er lagt megen vægt på det sociale, men for lidt på det straffemæssige. Der skal korte fængselsstraffe til.

Jeg vil godt spørge fru Birthe Rønn Hornbech, om hun virkelig mener, at det er en måde at hjælpe unge på. Vores opskrift er, at der skal være konsekvens, der skal være konsekvens første gang, men unge hører ikke hjemme i fængsler. Lige en bibemærkning: Vi har en børnekonvention at tage hensyn til også. Men unge hører hjemme i institutioner, sociale åbne eller lukkede institutioner, med mulighed for langvarige behandlinger.

Det er også en konsekvens, og der kan også være tale om, at disse unge skal fastholdes i de institutioner, så de ikke smutter derfra.

Men jeg vil godt høre, om fru Birthe Rønn Hornbech virkelig mener, at det vil være et led i en forebyggende indsats at putte unge menne-